

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év november 15. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. szeptember 19. napján kihirdetett KB.III.18/2019/5. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. július 19. napján kelt KBK.I.12/2019/2. számú büntetővégzésében **vádlott** vádlottal szemben a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntette miatt 250 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A büntetővégzéssel szemben a Debreceni Regionális Nyomozó Ügyészség 3.Nyom. 496/2018. szám alatt a törvényes határidőn belül tárgyalás tartását indítványozta a pénzbüntetés napi tétel számának és egy napi tétel összegének emelése érdekében.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a KB.III.18/2019/5. számú, 2019. szeptember 19. napján tartott előkészítő ülésen kihirdetett ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő szolgálatban kötelességszegés büntetében. Ezért őt 250 napi tétel, napi tételenként 1300,- forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott összesen 325.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az előkészítő ülésen jelen volt ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, a pénzbüntetés napi tétel számának és egy napi tétel összegének emelése végett.

A vádlott és a védő szintén fellebbezést jelentett be, pénzbüntetés helyett intézkedés alkalmazása érdekében.

Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette kellően figyelembe a bűncselekmény napi tétel számának meghatározásakor, hogy a vádlott kifejezett, konkrét előjárói utasítást nem teljesített a vád tárgyává tett cselekmény elkövetésekor. A részére meghatározottak közül olyan elemi kötelezettségeket nem teljesített, amelyek utóbb már eredményesen nem voltak pótolhatóak. A vádlott magatartásával okozati

összefüggésben utóbb már nem volt lehetőség a baleset bekövetkezési körülményeinek feltárására, valamint a büntető, illetve a szabálysértési felelősség megállapítására. Hivatkozott arra, hogy a vádlott számottevő vagyonnal rendelkezik és az ismert vagyonán túl társtulajdonosa egy közel 10 millió forint értékű gazdasági társaságnak, mely körülményt a bíróság a pénzbüntetés egy napi tétele összegének meghatározásakor nem vett figyelembe. Ezzel szemben eltúlzott mértékben értékelte a vádlott tartási kötelezettségét, tekintve, hogy a három gyermeke közül kettő már nagykorú, munkaképes, legidősebb gyermeke önálló keresménnyel rendelkezik. A vádlott ezek alapján ténylegesen csak egy kiskorú gyermek eltartására köteles.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 763/2019/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Érvelése szerint a büntetés kiszabása körében a vádlott terhére kell még értékelni, hogy mulasztását előjárói helyzetében valószínűsította meg, mert a 8 órás vezényelt közterületi rendészeti szolgálatában a 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 87. § (1) bekezdése szerint előjárója volt a mellé beosztott KMB-s szolgálatot teljesítő ... rendőr törzsszázlósnak, így ő felelt a közúti baleset helyszínén fogatosítandó rendőri intézkedés törvényességéért és szakszerűségéért. Álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek száma nincs arányban az elbírált szolgálati bűncselekmény büntetési alakzatban is kifejezésre jutó valós tárgyi súlyával, egy napitétel összege pedig a vádlott vagyoni viszonyaival, anyagi teherbíró képességével. Azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítéletet változtassa meg, súlyosításul szabjon ki felemelt napi tétel számú és magasabb napi összegben meghatározott pénzbüntetést. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács nem vette számba valamennyi enyhítő körülményt, a számbavettek pedig nem kellő súllyal értékelték. Hivatkozott arra, hogy a vádlott 22 éve teljesít hivatásos szolgálatot, mely alatt folyamatos önképzéssel került egyre magasabb rendfokozatba és beosztásba. Hosszú szolgálata alatt fenyítésben egyszer sem részesült és annak ellenére, hogy 2018. évben szakszerűtlen munkavégzés miatt parancsnoki elbeszélgetésben részesült, a szolgálat ellátása kifogás alá nem esett. Ezzel szemben négy alkalommal kapott dicséretet. Utalt arra is, hogy a vádlott nyilatkozott a jövedelmét terhelő bankkölesönből eredő kiadásokra, de figyelembe kell venni azt is, hogy a vádlott és felesége támogatja felesége rokkant testvérét. Hangsúlyozta, hogy két gyermeke tandíjának megfizetése jelentős anyagi terhet jelent. Indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a vádlottat bocsássa próbára.

Az ügyészség, a vádlott és a védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozottan bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezéseket érinti. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a.) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította. A Be. 580. § (2) bekezdés a.) és b) pontjára figyelemmel a felülbírálat nem terjedt ki a bűnösség megállapításának és a jogi minősítésnek a felülbírálatára sem.

A fellebbviteli katonai tanács azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el a bejelentett fellebbezéseket.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Helyesen járt el, amikor a büntetővégzés meghozatalát követően, az ügyész tárgyalás tartására irányuló kérelme alapján a Be. 743. §-ban írtaknak megfelelően előkészítő ülést tűzött ki az ügyben. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat. A vádlott az elsőfokú katonai tanács által teljes körűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Ezt követően az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő és a tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozatát elfogadó végzés törvényes. Helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat a személyi körülményeivel kapcsolatosan hallgatta ki.

Az elsőfokú katonai tanács az ítélet 2. oldal utolsó bekezdésétől a 3. oldal utolsó bekezdéséig a vádirati tényállással egyező, terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Ennek alapján vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a vádiratban írtakkal egyezően minősítette a vádlott katonai bűncselekményét.

A súlyosításra irányuló ügyészi, valamint az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések nem megalapozottak.

Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és az alkalmazott joghátrány indokait nagyrészt helytállóan tárta fel és rögzítette az ítélet 4. oldal utolsó előtti bekezdésében. Helyesen értékelte a vádlott terhére a hasonló jellegű bűncselekmények országos és az utóbbi időben tapasztalt helyi jellegű rendkívüli mértékű elszaporodottságát, azt a tény, hogy a vádlott cselekményével okozati összefüggésben a szolgálatban a jelentős hátrány be is következett, továbbá, hogy a vádlott cselekményével előjárója konkrét utasítását nem hajtotta végre. Nem tévedett, amikor súlyosító körülményként értékelte azt is, hogy 2018. évben szakszerűtlenül elvégzett munkája miatt parancsnoki elbeszélgetésben részesült. A másodfokú katonai tanács osztotta a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját tekintetben, hogy ezen felül a vádlott terhére kell értékelni, hogy mulasztását előjárói helyzetében valószínűsítette meg, mert a 8 órás vezényelt közterületi rendészeti szolgálatában a 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 87. § (1) bekezdése szerint előjárója volt a mellé beosztott KMB-s szolgálatot teljesítő ... rendőr törzsszázlósnak, így ő felelt a közúti baleset helyszínén foganatosítandó rendőri intézkedés törvényességéért és szakszerűségéért. Ugyanakkor az elsőfokú katonai tanács által értékelt enyhítő körülményeken túlmenően a vádlott javára kell értékelni azt is, hogy felesége beteg testvérének részbeni eltartásáról is gondoskodnak, továbbá, hogy három gyermeke közül a kiskorú gyermek eltartásán túl két nagykorú gyermeke egyetemi tanulmányának költségét részben, illetve teljes egészében finanszírozza.

Az ekként kiegészített bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelve nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor, amikor úgy foglalt állást, hogy a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez elégséges a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával a Btk. 50. § (1) bekezdése alapján pénzbüntetés kiszabása. Az ügyészi indítványban írt 350 napi tétel, napi tételenként 1500,- forintban meghatározott pénzbüntetés helyett kiszabott 250 napi tétel, napi tételenként 1300,- forint pénzbüntetés napi tételeinek száma a bűncselekmény tárgyi súlyával, míg egy napi tétel összegének a törvényi minimumhoz közeli mértékben történő meghatározása a vádlott jövedelmi viszonyaival, anyagi teherbíró képességével arányos, tekintettel

az öt terhelő tartási kötelezettségekre és a jövedelmét terhelő bankkölcsönből eredő kiadásokra is.

A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a feltárt bűnösségi körülményekre tekintettel a kiszabott pénzbüntetés további súlyosítása sem, de enyhítése sem indokolt.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Budapest, 2019. november 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának KB.III.18/2019/5. számú ítélete 2019. november 15. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. november 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke